

7

ZAKOPANE 2018

INSPIROWANE GÓRAMI...

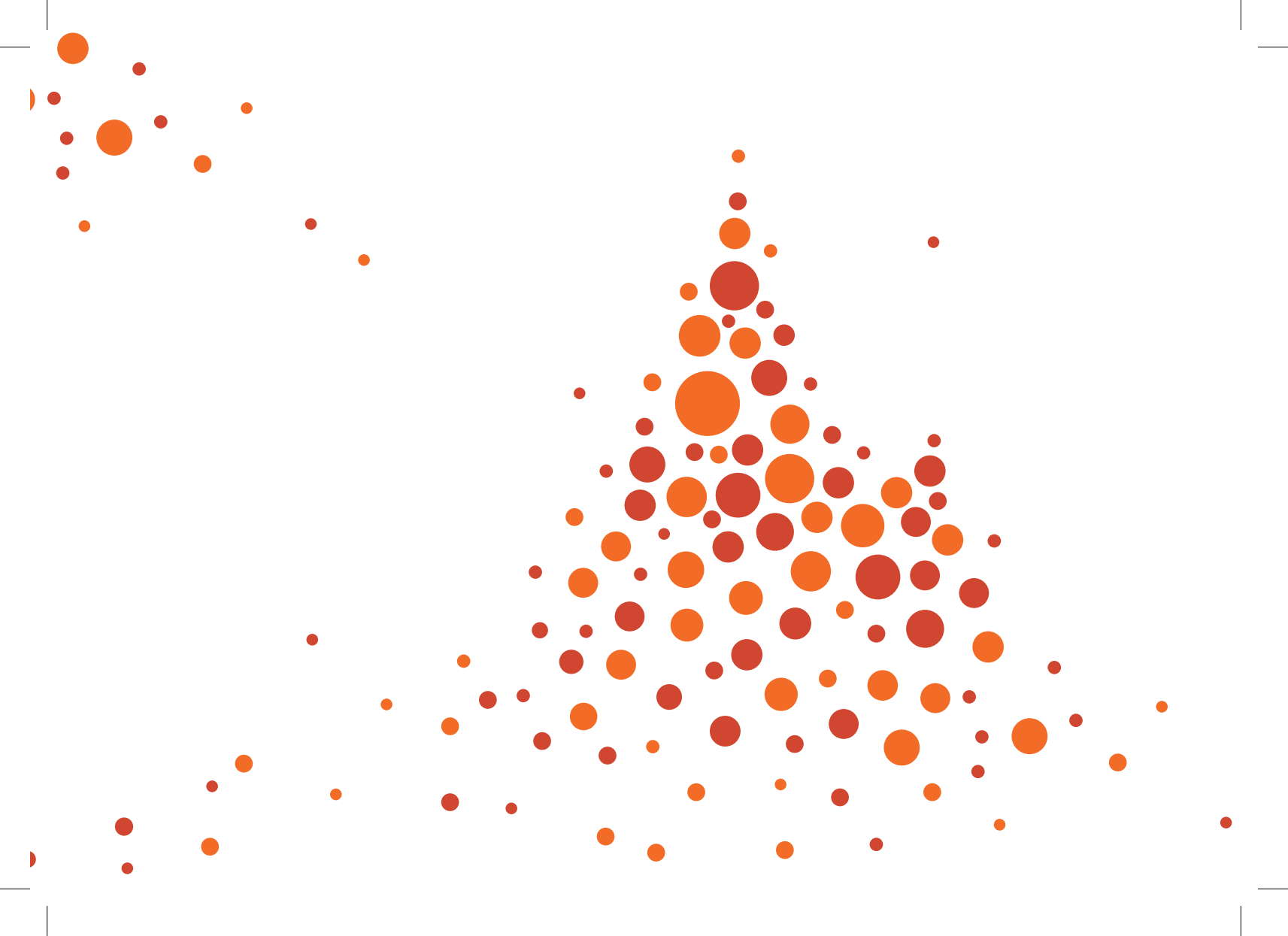
**Utrata czegoś lub wszystkiego wyostrza nasz wzrok
i daje nam przenikliwą świadomość tego, co pozostało.**

Stephen Alter
(przeł. Maciej Krupa)

INSPIROWANE GÓRAMI...

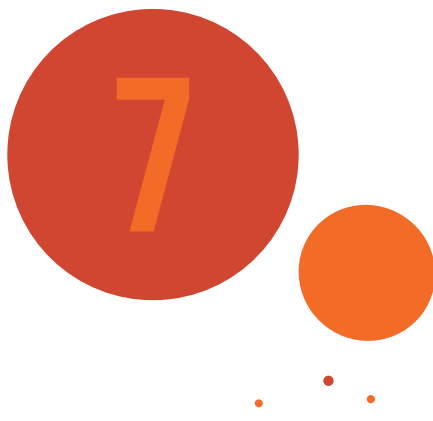
7. EDYCJA ZAKOPIANE

Festiwal interdyscyplinarny **Inspirowane górami...** organizowany jest, by upamiętnić nadanie Zakopanemu w 1933 roku praw miejskich. Tegoroczna edycja Festiwalu przypada w 85. rocznicę tego wydarzenia i w 100-lecie odzyskania niepodległości przez Polskę. Program Festiwalu obejmuje rozmaite rodzaje twórczości, której źródłem jest fascynacja górami, w tym także Tatrami, oraz tradycjami miasta leżącego u ich podnóża, jego ciekawą historią i kulturą. Dni festiwalowe są również okazją do spotkań mieszkańców oraz turystów z okazji wspólnego świętowania kolejnego jubileuszu Zakopanego.

Serdecznie zapraszam

Leszek Doruła
Burmistrz Miasta Zakopane

INSPIROWANE GÓRAMI...

FESTIWAL INSPIROWANE GÓRAMI... rozpocznie się w tym roku 18 października, czyli dokładnie w 85. rocznicę nadania Zakopanemu praw miejskich i w okresie przygotowań do obchodów 100-lecia niepodległej Polski. Warto przy tej okazji dostrzec związek pomiędzy odzyskaniem wolności i państwowości przez naszą Ojczyznę w 1918 roku a możliwością stanowienia nowego porządku prawnego, który Zakopane uzyskało w 1933 roku, stając się odtąd coraz atrakcyjniejszym ośrodkiem dla turystów, sportowców i twórców.

Na program interdyscyplinarnego 7 Festiwalu Inspirowane górami... składają się spotkania i wydarzenia artystyczne, w których przewija się tematyka trwałości dziedzictwa i przemijania. Dotyczy to zarówno tradycji Zakopanego, jak i pamięci o ludziach, którzy swoje życie związali z tym miastem i górami.

Doświadczenie piękna gór to również mierzenie się z ich potęgą i przeżywanie zwycięstw nad swoimi słabościami. Podczas wędrówek górskich czy wspina-

czek wyostrza się czujność na warunki zewnętrzne i poznaje się własne możliwości. Jakże często zdarza się w nich utrata „czegoś lub wszystkiego”, jak pisze Stephen Alter. Kiedy utrata sił czy pogoda sygnalizują konieczność ograniczenia swych zamierzeń, powstaje poczucie zawodu lub budzi się chęć pokonania niezdobytej ściany w innych okolicznościach. W górach niekiedy utrata dotyczy uszczerbku na zdrowiu, śmierci bliskich osób, zagrożenia własnego życia. Przeżycia sytuacji granicznych wyostwiają pragnienia wolności. Powodują polaryzowanie się relacji między ludźmi. Do dramatycznych zdarzeń wraca się po wielokroć, by lepiej je zrozumieć, wyciągnąć wnioski i chronić to, co nabiera szczególnej wartości.

Wwymiarze osobistym przeżycie utraty może wiązać się z utrwalaniem wszystkiego, co pamiętamy o bliskich osobach, ze zbieraniem zdjęć i drobiazgów, które stają się cennymi pamiątkami. W wymiarze międzyludzkim to, co ocalone przed zniszczeniem czy zapomnieniem, staje się elementem dziedzictwa i tradycji.

Górskie inspiracje uczą, by nie poprzestać na sentymentalnych gestach czy rozpamiętywaniu. To, co utracone, zarysowuje kontur tego, co pozostało w nas, w relacjach z przyjaciółmi, w życiu społeczności czy narodu.

Festiwal *Inspirowane górami...* od trzeciej edycji jest dedykowany Maciejowi Berbecze, który w 2013 roku zginął na Braod Peak. 29 kwietnia tego roku umarła po wyniszczającej chorobie Ewa Dyakowska-Berbeka. Nie byłoby Patronów tego Festiwalu, gdyby nie ich zaangażowanie w jego organizację, a wcześniej w przygotowywanie rozmaitych imprez artystycznych w Zakopanem. Co więcej, trzeba podkreślić, że prace graficzne, które Ewa realizowała w Teatrze Witkacego od 1985 roku, stanowiły integralną część pejzażu Zakopanego.

Długo by wymieniać prace artystyczne Ewy Dyakowskiej-Berbeki opracowane na potrzeby Zakopanego. Przez wiele lat projektowała oprawę plastyczną i scenografię Międzynarodowego Festiwalu Ziem Górskich, który w tym roku odbył się po raz pięćdziesiąty. To Ewa i Maciej Berbekowie zaaranżowali Dom Pamięci Księdza Józefa Tischnera w Łopusznej. Ich współautorstwa były sztandary przedstawiające znanych Zakopiańczyków (2008). Ewa Berbeka opracowała logotyp Festiwalu Twórczości Chrześcijańskiej *Szukałem Was...* Spod jej ręki wyszły zaproszenia i plakaty na Rok Mieczysława Karłowicza i Tytusa Chałubińskiego (2009), scenografia do *Opery góralskiej* o Janie Pawle II (2011), a także liczne projekty kartek, dyplomów, zaproszeń i upominków. W 2014 roku zrealizowała w chorwackiej Opatii wystawę *Spojrzelśmy ku Tatrom. Z Zakopanego do Lovranu*.

Gdy w 2012 roku pojawiła się idea Festiwalu Inspirowane górami..., Ewa i Maciej Berbekowie opracowali jego logotyp, druki i wystawy. Pragniemy zatem, aby od tego roku oboje patronowali temu wydarzeniu.

Ewę i Macieja Berbeków poruszająco przedstawia mocny i czuły *Dreamland*, którego pokaz właściwie zainauguruje tegoroczny Festiwal. Z twórcą filmu Staszkiem Berbeką spotkamy się po projekcji tego niezwykle osobistego dokumentu, skomponowanego z archiwalnych materiałów, dopełniających rozmowy z Mamą Maćka, z Ewą i braćmi oraz z partnerami wypraw i przyjaciółmi.

Zrealizowany przez Staszka Berbekę *Dreamland* ma strukturę podobną do obrazów Ewy – do jej kolaży, w które wtapiała zdjęcia dzieci i przyjaciół, skrawki listów, kawałki biletów, pocztówki. Niektóre z jej obrazów przypominają sekretny dziennik, któremu powierzała myśli i lęki, towarzysząc w ten sposób Maćkowi podczas jego wypraw. Malowała wizerunki Jana Pawła II i Madonny. Niekiedy również w tych obrazach pojawia się a to zdjęcie Jasia, a to słowa psalmu niczym milknąca modlitwa. Podobnie jak Maciek w ekstremalnych warunkach, także Ewa nawet pośród najtrudniejszych doświadczeń wytyczała własną drogę. Podążała nią konsekwentnie – mimo swej kruchości i subtelności – nawet jeśli ta droga była tak uciążliwa, jak na Kilimandżaro, tak zdradliwa,

jak pod Broad Peak, tak bolesna, jak na warszawską onkologię. Ewa wspominała, że Maciek nadał kiedyś jej wystawie tytuł *W drodze*. Wprawdzie jej droga twórcza dobiegła końca, ale nadal myślimy: *Ewa w drodze*.

Obrazy Ewy Dyakowskiej-Berbeki można oglądać na wystawie w Teatrze Witkacego. Podczas finiszu zostanie wręczona Nagroda im. Macieja Berbeki za najciekawszy dyplom 2018/2018 w Zespole Szkół Plastycznych im. Antoniego Kenara.

Do wątku historii Zakopanego powrócimy za sprawą prezentacji *Kroniki miasta Zakopane w czasie kadencji Burmistrza Leopolda Winnickiego*. Album został wydany jako reprint dzięki uprzejmości Pani Anny Maciejasz-Kamińskiej i Pana Piotra Bąka z okazji 85-lecia uzyskania praw miejskich przez Zakopane.

Wpiątkowy wieczór zobaczymy, jaką drogą podążała Wanda Rutkiewicz. Monodram Wiesławy Sujkowskiej z Teatru Polskiego w Bielsku-Białej to opowieść o bezkompromisowym i samotnym życiu, o przezwyciężaniu własnych ograniczeń i dążeniu do wolności. To jakby wyprawa w Himalaje skondensowana do mikrokosmosu sceny.

Sobotnie popołudnie upłynie w irlandzkim rytmie. Program muzyczno-taneczny zespołów Carran-

tuohill i Salake, pełen żywiołowości i humoru, stanowi swoisty kontrapunkt w programie festiwalowym. Jak samba, której chciał posłuchać Maciek, gdy w 1988 roku po dramatycznych dwóch dobach schodzenia z Broad Peaku znalazł się wreszcie w bezpiecznym miejscu.

Podczas Festiwalu wyjątkową okazję do udoskonalenia umiejętności fotograficznych będą mieli uczestnicy spotkania i warsztatów plenerowych prowadzonych przez Julitę Chudko i Adama Brzozę – znakomitych fotografików, którzy w swoich zdjęciach utrwalają piękno gór.

Tatrzańskie impresje w obrazach Konsuli Madejskiej-Turowicz pokazywane będą na wystawie w niedawno otwartej po remoncie zabytkowej willi Czerwony Dwór, gdzie mieści się Centrum Kultury Rodzimej.

Zaskakująco malarskie pejzaże Tybetu zobaczymy na wystawie fotografii Marka Kalmusa, znawcy kultury tybetańskiej, geologa, alpinisty, który od wielu lat podróżuje w niedostępne rejony Azji, towarzyszył wielu wyprawom w Himalaje i Karakorum, a z Maciejem Berbeką wspinał się w Tatrach.

Tegoroczną edycję Festiwalu zakończy w niedzielę Msza święta w intencji Mieszkańców Zakopanego. Po niej posłuchamy jeszcze recitalu Joanny Albrzykowskiej-Clifford z akompaniamentem Marcina Augustyna.

Festiwal to również okazja do podjęcia inicjatyw, które mają na celu poprawienie warunków życia w Zakopanem. W sobotę zostanie podsumowany ekologiczny projekt Stowarzyszenia Pura Vida.

Inspirowane górami refleksje na temat odzyskiwania (niepodległości, wolności, równowagi...) i uzyskiwania (praw miejskich, gwarancji bezpieczeństwa, stanu samowystarczalności...) przypominają, jak łatwo umyka świadomość, że odzyskiwane jest to, co zostało utracone, a uzyskiwane to, co można utracić. Ufamy, że Festiwal stanie się inspiracją do twórczego podjęcia tego, „co pozostało”. Nasze październikowe spotkania festiwalowe służą nie tylko ukazaniu interesujących zjawisk artystycznych i nie są jedynie upamiętnieniem rocznicy ważnej dla historii Zakopanego. To także dzielenie się doświadczeniami zdobywanymi podczas górskich wędrówek i w codzienności, gdy spojrzenie ku szczytom umacnia na naszych ścieżkach życia.

18 października | czwartek

DZIEŃ I

godz. 16.00

Inspirowane górami.

Malarstwo Konsulei Madejskiej-Turskiej
Czerwony Dwór, ul. Kasprusie 27

godz. 17.00

Górskie migawki. Spotkanie i wykład
fotografików Julity Chudko i Adama Brzozy
Czerwony Dwór, ul. Kasprusie 27

godz. 19.00

Otwarcie wystawy fotografii Marka Kalmusa
Tybetem malowane
Krupówki, obok oczka wodnego

godz. 20.00

Dreamland

pokaz filmu z udziałem twórcy
Stanisława Berbeki
Kino Miejsce, ul. Orkana 2

19 października | piątek

DZIEŃ II

godz. 8.00

Warsztaty plenerowe **fotografia artystyczna**
z udziałem Julity Chudko i Adama Brzozy

godz. 17.00

Anna Maciejasz-Kamińska, Piotr Bąk – prezentacja
albumu **Kronika Miasta Zakopane w czasie
kadencji Burmistrza Leopolda Winnickiego.**
**Reprint z okazji 85-lecia otrzymania
praw miejskich przez Zakopane**
Kawiarnia Teatru, Scena Atanazego Bazakbala,
ul. Chramcówki 15

godz. 18.00

Wystawa **Ewa w drodze**
Ogłoszenie Patronów Festiwalu
Teatr im. St. I. Witkiewicza, ul. Chramcówki 15

godz. 19.30

Spektakl **Wanda** w reżyserii Marii Sadowskiej
i Joanny Grabowieckiej z Teatru Polskiego
z Bielska-Białej
Teatr im. St. I. Witkiewicza, ul. Chramcówki 15

20 października | sobota

DZIEŃ III

godz. 16.00

- Podsumowanie projektu ekologicznego **Zakopane wczoraj, dziś i jutro**
Stowarzyszenie Pura Vida
Kino "Sokół", ul. Orkana 2

godz. 17.00

- Program muzyczno-taneczny **W irlandzkim rytmie**
Carrantuohill & Salake
Kino "Sokół", ul. Orkana 2

21 października | niedziela

DZIEŃ IV

godz. 15.00

- Msza Święta w intencji Mieszkańców
w 85-lecie nadania praw miejskich Zakopanego
Sanktuarium Najświętszej Rodziny, ul. Krupówki 1

godz. 16.00

- Recital Joanny Albrzykowskiej-Clifford
z akompaniamentem Marcina Augustyna
Sanktuarium Najświętszej Rodziny, ul. Krupówki 1

WYSTAWA

INSPIROWANE GÓRAMI

Malarstwo Konsulei **MADEJSKIEJ-TURSKIEJ**

Z zamiłowania i z wykształcenia artystka plastyk, pedagog. Jest absolwentką zakopiańskiego Liceum Plastycznego im. A. Kenara i Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie. Swoje prace malarskie pokazywała na wielu wystawach zbiorowych w Krakowie i w swoim rodzinnym mieście – w Zakopanem. Współpraca z Muzeum Narodowym w Krakowie zaowocowała prowadzeniem autorskich, weekendowych warsztatów artystycznych dla najmłodszych miłośników sztuki.

Jej pasją oprócz malarstwa jest fotografia, a także poezja, od dzieciństwa pisze dzienniki.

Do istnienia powołuje „nowe światy” nie tylko za pomocą farb i płócien, ale także różnorodnych „przedmiotów znalezionych”. Od kilku lat zajmuje się również projektowaniem i tworzeniem własnej biżuterii artystycznej inspirowanej folklorem podhalańskim.

Uwielbia Tatry. Wędrówki po górach i wykonywane tam fotografie są dla niej wspaniałą inspiracją do tworzenia nastrojowych, malarskich miniatur z pejzażami i motywami górskich kwiatów.

Prowadzi koło plastyczne i uczy plastyki w zakopiańskiej szkole podstawowej. W swej pracy pedagogicznej stara się zaszczerpić miłość do sztuki najmłodszemu pokoleniu, dzieląc się swoją artystyczną wrażliwością w spojrzeniu na świat – zarówno ten wokół, jak i ten, który istnieje wewnątrz każdego z nas.

Brała udział w wielu wystawach zbiorowych w Bolesławiu, Bukowni, Krakowie, Warszawie, Zakopanem. W 2003 roku miała wystawę indywidualną w Instytucie Sztuki Akademii Pedagogicznej w Krakowie.

WARSZTATY

GÓRSKIE MIGAWKI

JULITA CHUDKO

„Fotografię odkryłam przypadkiem i bardzo późno, gdy w 2009 roku pojechałam pierwszy raz w Tatry sama. To w czasie moich w większości samotnych wypraw, próbując pokazać piękno gór na fotografiach, dowiedziałam się, że potrafię widzieć. Byłam zaskoczona, że fotografia, która jakoś szczególnie nigdy mnie nie interesowała, z dnia na dzień z niewinnego hobby przerodziła się w wielką pasję, która zawładnęła moim życiem i stała się motorem wielu moich decyzji i działań. Dzięki fotografii zaczęłam patrzeć bardziej, widzieć więcej – stałam się lepszym obserwatorem. Gdy za pomocą aparatu tnę rzeczywistość na małe fragmenty, czuję, że widzę coś, co nie jest widziane przez wszystkich, jakbym dotykała tajemnicy, i to nie tylko palcem, ale całą dłońią, bo tak najbardziej lubię doświadczać życia. Kocham fotografię za to, że mogę zatrzymać wyjątkowe chwile dłużej i pokazać je innym. Lubię dzielić się z innymi ludźmi tym, co widzę, i tym, jak to widzę. Nie lubię rutyny, stale szukam nowych wyzwań w fotografii. Dążę do tego,

by moje zdjęcia zaskakiwały i wywoływały emocje. Szukam cały czas w sobie nowych pomysłów i staram się nie powtarzać w moich zdjęciach. Moim żywiołem jest ruch, dlatego aktywnie uprawiam sport, a w szczególności wspinaczkę, rowery górskie i bieganie. Poza tym uwielbiam podróże. Odwiedziłam większość krajów Europy, zjechałam też do Azji i Afryki. W wielu tych miejscach wędrowałam i wspaniałam się również w tamtejszych górach i skałach, m.in. na Ukrainie, w Norwegii, Grecji, Maroku, Albanii, Sardynii, Macedonii, Niemczech czy Austrii; zdobyłam Grossglockner, Grossvenediger i Mont Blanc. Od kilku lat aparat towarzyszy mi praktycznie zawsze (fotografuję nawet pod wodą...)”.

Zdjęcia Julity Chudko ukazały się m.in. w czasopismach „Tatry”, „Taternik”, „SKI Magazyn”, „Bieganie”, „n.m.p.- Magazyn Turystyki Górskiej”, „Góry”, „Twój Styl”, „Dzikie Życie”, „Newsweek Polska”. Autorka była wielokrotnie nagradzana, m.in. w konkursach National Geographic (2014), FIAP/FIAP AWARDS (2015). W 2014 roku otrzymała nagrodę na XXVIII Biennale Fotografii Górskiej w Jeleniej Górze. Pokazuje swoje fotografie na wystawach indywidualnych (Opole, 2013; Zakopane, 2014; Warszawa, 2015) i zbiorowych (Warszawa, Kraków, Gdańsk, Wrocław, Zakopane).

ADAM BRZOZA

Artysta fotografik, fotograf „National Geographic Polska”. Zakopiańczyk, pasjonat gór i przyrody. Cała przygoda z fotografią zaczęła się u niego właśnie od gór i większość zdjęć została wykonana właśnie tam. Jest także twórcą wyjątkowych zdjęć przybliżających odbiorcom różne zakątki świata (Indie, Nepal, Skandynawia, cała Europa).

„Po obejrzeniu tych fotografii pragnę, marzę, żeby tam pojechać, zobaczyć, poczuć ten klimat, który fotograf uwiecznił na zdjęciu” – to chyba jeden z największych komplementów, jaki twórca może usłyszeć od odbiorcy. Fotografie Adama Brzozy właśnie takie są: przyciągają, fascynują, zapraszają w inne światy... Fotografią zajmuje się profesjonalnie od 2000 roku. Dąży to tego,

aby zdjęcia wywoływały emocje i emanowały swoistą atmosferą, jednak zawsze pragnie, aby te emocje były pozytywne. Najczęściej szuka innego – niż standardowy – klimatu do przedstawienia na zdjęciach: „pragnę pokazać góry, krajobraz od strony tajemniczej, czasem mrocznej, a czasem bajkowej, ale często sięgam po piękno codzienności”, jak sam podkreśla. Ostatnio pasjonują go ginące zawody (baca, kowal) – pragnie zatrzymać wyjątkowość tych ludzi, prac, zajęć chociażby na zdjęciach. Doskonale czuje się w reportażu, dokumentując sytuacje, zatrzymując w kadrze chwile.

Współpracuje na stałe z Tatrzańskim Parkiem Narodowym. Publikuje zdjęcia w prasie lokalnej oraz magazynach krajowych i zagranicznych („National Geographic”, „Traveler”, „Tatry”, „Newsweek”, „Zwierciadło”, „Kaleidoscope”, „Inspire”). Jego fotografie zdobią także liczne przewodniki oraz książki i inne wydawnictwa.

WYSTAWA

TYBETEM MALOWANE...

Fotografie **MARKA KALMUSA**

Tybet zachwyca niezwykłymi krajobrazami, formacjami i kolorem skał. Przestrzeń dolin, granatowego nieba, chmur i lodowych szczytów, odgłosy wiatru, łopotanie chorągiewek modlitewnych, szum groźnych rzek i górskich potoków oraz błękitne tafle tybetańskich jezior otwierają umysł na szczególne doznania: poczucie jedności ze światem, zachwyt i szczęście – mimo surowych warunków życia na Dachy Świata. Buddyjska koncepcja umysłu jako niczym nieuwarunkowanej przestrzeni i formy, która tożsama jest z pustką-śunyatą (wg *Sutry Serca*) oraz jedności człowieka z wszechświatem, w Tybecie są szczególnie łatwe do zauważenia i głębokiego przeżycia.

Przestrzeń nieba i rozległe krajobrazy widziane z przełęczy szlaku karawanowego otwierają przestrzeń umysłu.

Forma nie jest różna od pustki. Pustka nie jest różna od formy.

Forma jest dokładnie pustką. Pustka jest dokładnie formą.

Wrażenia, myśli, wola i świadomość są również takie.

...Wszystkie zjawiska (dharmy) są aspektem pustki.

Sutra Serca (Pradžniaparamita Hridaja Sutra)

Świat przez nas postrzegany to obraz powstający i przemijający w przestrzeni umysłu. Zauważamy fragmenty jakiejś całości: góry, doliny, urwiska, wnętrza świątyń i jaskiń, mandalę na ścianie gompy, wirującego tancerza, maskę... Ze zmieniających się detali budujemy własny świat wrażeń, wyobrażeń, marzeń...

Góry, doliny, skały to zastygłe w czasie przemijanie. Z rozległości przestrzeni wyłaniają się niezwykle formy tworzone przez naturę i wpływ czasu, a niekiedy też działania ludzi pojawiających się geologicznej skali niczym mgnienie.

Marek Kalmus

FILM

DREAMLAND. Film dokumentalny o Macieju Berbecu

Reżyseria – **STANISŁAW BERBEKA**

Montaż – **AGATA CIERNIAK**

Muzyka – **WŁODZIMIERZ KINIORSKI, JERZY CHRUŚCIŃSKI**

YakYak, 2018

Osobista i emocjonalna podróż filmowa Stanisława Berbeki, syna Macieja Berbeki – wybitnego wspinacza, lodowego wojownika, zimowego zdobywcy najwyższych szczytów. Stanisław wspomina ojca po jego tragicznej śmierci w 2013 roku. Film stanowi próbę poznania i zrozumienia losów himalaisty, opowiada o umiejętności łączenia pasji i życia rodzinnego, o najważniejszych wartościach, życiu i śmierci w cieniu najwyższych gór.

PROMOCJA

KRONIKA MIASTA ZAKOPANE W CZASIE KADENCJI BURMISTRZA LEOPOLDA WINNICKIEGO

W przeddzień obchodów 85-lecia nadania Zakopanemu praw miejskich ukazało się wyjątkowe wydawnictwo. Jest to reprint albumu przygotowanego i wydanego 1 stycznia 1933 roku z niezwykłą pieczołowitością przez urzędników Zarządu Miasta i Uzdrowiska dla Leopolda Winnickiego, Burmistrza Miasta i Przewodniczącego Komisji Uzdrowiskowej.

Burmistrz Leopold Winnicki objął stanowisko w styczniu 1929 roku. Przez cztery lata urzędowania przyczynił się do rozbudowy elektrowni i wodociągu, wzmocnienia oświetlenia publicznego, uporządkowania ulic i chodników, a także do stworzenia dogodnych połączeń odległych dzielnic z centrum miasta. Szerokim echem odbiły się organizowane przez niego międzynarodowe zawody narciarskie oraz wystawienie *Opery górskiej*.

Wydawnictwo sprzed osiemdziesięciu pięciu lat było pierwszą, jakże udaną próbą podsumowania osiągnięć i rozwoju Zakopanego. Każde następne – aż do naszych czasów – jest tworzone z myślą o utrwaleniu dokonań rzeszy osób zaangażowanych w życie Zakopanego i zmian, które w mieście zachodzą. Wydaje się, że warto kontynuować tę cenną inicjatywę, by pokolenia, które przyjdą po nas, mogły prześledzić losy miasta i jego mieszkańców.

WYSTAWA

EWA W DRODZE

„Kolaż pomaga mi zachowywać na obrazach ważne dla mnie wydarzenia. Moje prace stają się dzięki temu pewnego rodzaju dokumentem, pamiętnikiem. Poprzez zastosowanie różnych faktur i materiałów, fragmentów zapisków czy zdjęć mogę utrwać na płótnie ważne dla mnie chwile. To takie wspomnienia, które nasuwają się nam, gdy przeglądamy album ze zdjęciami”.

Ewa Dyakowska-Berbeka

EWA DYAKOWSKA-BERBEKA urodziła się w 1957 roku w Bielsku-Białej, ukończyła Wydział Malarstwa i Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku. Jej domeną były malarstwo, rysunek, projekty graficzne, kolaże i scenografia. Najchętniej tworzyła w technice kolażu, w swoich pracach wykorzystując fragmenty listów, zdjęć, kartek pocztowych przesyłanych przez męża z wypraw. W jej dorobku znalazło się wiele wystaw zbiorowych i indywidualnych w kraju i zagranicą, m.in. w Miejskiej Galerii Sztuki w Zakopanem, w galerii Yatki w Nowym Targu, w Galerii Yam, Galerii Teatru Logos w Łodzi, w Muzeum Diecezjalnym w Opolu. Jej prace można znaleźć m.in. w zbiorach Sanktuarium Matki Bożej Fatimskiej na Krzeptówkach oraz w kolekcjach prywatnych w kraju i za granicą. Mieszkała

i tworzyła w Zakopanem. Od 1985 roku stale współpracowała z Teatrem im. Stanisława Ignacego Witkiewicza w Zakopanem jako scenograf i grafik. Była autorką scenografii do opery góralskiej *Ojciec Święty Jan Paweł II na Podhalu* (2012) i do spektaklu *Gombica Staska Kubina. Prawdziwa historia polskiego zbójnika z Tatr* autorstwa Tomasza Krzyżanowskiego (2016). W uznaniu zasług w działalności artystycznej i promowaniu kultury i sztuki Zakopanego uhonorowana Nagrodą Burmistrza w 2014 roku. W 2016 roku ukazała się książka Beaty Sabały-Zielińskiej *Jak wysoko sięga miłość? Życie po Broad Peak. Opowieść żony himalaisty* – wywiad z Ewą Dyakowską-Berbeką.

SPEKTAKL

WANDA

Wanda Rutkiewicz, legenda światowego himalaizmu, zdobywczyni ośmiu z czternastu ośmiotysięczników, pierwsza Europejka na Mount Evereście wraca na moment z góry, aby wytłumaczyć się ze swojego szaleńczego zapału, niezwykłego uporu i samotności towarzyszącej jej nie tylko w trakcie podejścia na szczyt. Tekst Wiesławy Sujkowskiej to opowieść o trudach wspinaczki i o trudnościach w zorganizowaniu wypraw, o niełatwej przeszłości i zmaganiu się z codziennymi ograniczeniami własnego ciała, o partnerach i przyjaciółach, którzy nie byli w stanie dotrzymać kroku ambicji.

Tekst – **WIEŚŁAWA SUJKOWSKA**

Reżyseria – **MARIA SADOWSKA, JOANNA GRABOWIECKA**

Scenografia, kostiumy, wideo – **ILONA BINARSCH**

Muzyka – **MARIA SADOWSKA**

Światło – **ILONA BINARSCH, JOANNA GRABOWIECKA**

Wanda – **ANITA JANCIA-PROKOPOWICZ**

Teatr Polski w Bielsku-Białej, premiera 14 października 2017

„To tekst uniwersalny, nie tylko dla ludzi gór i tych, którzy Wandę Rutkiewicz znali. Mówi o wolności, o jej granicach, o trudnych wyborach, o pokonywaniu siebie. O wielu sprawach, które mogą wydać Wam się banalne, lecz opowiedziane na scenie banalne nie są. [...] A Wanda wciąż pozostaje zagadką...”.

Beata Słama

„Wanda to portret doświadczonej życiowo kobiety, której od młodych lat towarzyszyła, gęstniejąc, atmosfera śmierci. [...] Skoro śmierć odbiera najbliższych podczas dziecięcej zabawy lub w zaciszu domu, dochodzi do wniosku, że nie ma sensu przed nią uciekać. I tak sama przyjdzie, gdy tak postanowi. Te doświadczenia sprawiły, że Rutkiewicz nie chciała zmarnować życia. Wołała je narażać. Radość z każdego zdobytego szczytu, uśmiech, ulga i błogostan w oczach wywoływały uczucie prawdziwej miłości do pionowego świata. Chciała być niczym góry: osobna, niezależna i twarda. [...] Historia Wandy nakazuje spojrzeć na ludzi z pasją przychylniejszym okiem. Ryzyko wpisane jest w wyprawę górską, zdobycie szczytu to nie wszystko. Rutkiewicz wspomina, że sukces jeszcze należy znieść na dół. Jej się to nie udało. Została tam, gdzie czuła się u siebie. Chcąc dotknąć boskich spraw, pozostała w świecie idealnym. Nie musi już schodzić na dół, brać udziału w rozmowach, których nie rozumie, woli milczeć. [...] A sama Wanda Rutkiewicz niczym jej ukochane góry – pasjonująca. Skarbów i tajemnic pełna”.

Sławomir Szczurek

PODSUMOWANIE PROJEKTU EKOLOGICZNEGO

ZAKOPANE W CZORAJ DZIŚ I JUTRO

Dzięki współpracy Stowarzyszenia Pura Vida oraz Urzędu Miasta Zakopane młodzież szkół podstawowych oraz średnich z obszaru Zakopanego i okolic zaproszona została na cykl szkoleń poruszających tematykę rozwoju miasta. Historia Zakopanego oraz nowe pojęcia takie, jak zrównoważony rozwój, strategia miasta Zakopane 2.0 oraz partycypacja społeczna, były pretekstem do zaproszenia młodzieży do refleksji nad przyszłością miasta i do czynnego współuczestnictwa w tworzeniu przyszłości miejsca, w którym żyją, mieszkają i uczą się. Wszystkie sugestie zostaną zebrane i podsumowane podczas Festiwalu, natomiast najciekawsze pomysły zostaną nagrodzone.

NAGRODA

NAGRODA IM. MACIEJA BERBEKI

Nagroda im. Macieja Berbeki jest przyznawana od 2015 roku najwybitniejszym uczniom Liceum Plastycznego im. A. Kenara w Zakopanem za najlepszy dyplom w roku szkolnym. Nagrodę przyznaje Rodzina Berbeków. Autorem statuetki jest Przemysław Wańczyk.

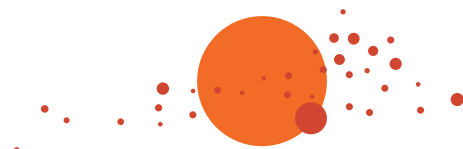
„Bryła statuetki jest zainspirowana formą świętej góry Nepalu Machapuchare. Budzi respekt, nie wolno się na nią wspinać, jest chyba ostatnim miejscem na Ziemi nietkniętym ludzką stopą. Jest metaforą naszego życia, przypomina, że najważniejsza jest droga do celu, a nie sam cel. Na jej szczycie stoi krzesło – symbol nieobecności, nieodwracalnej utraty, ale i pełnego nadziei oczekiwania na powrót. Krzesło, które z pozoru jest nie na miejscu, przekształca obiekt w metaforę, która staje się fizycznym przypomnieniem wszystkich ludzi, którzy żyli, bywali czy też w górach zostali na zawsze”.

Przemysław Wańczyk

KONCERT

CARRANTUOHILL & SALAKE W IRLANDZKIM RYTMIE

CARRANTUOHILL

Istnieje od 1987 roku. Wykonuje zarówno tradycyjną muzykę celtycką rodem z Irlandii i Szkocji, jak i własne opracowania aranżacyjne oparte na „celtyckich korzeniach”. Wykorzystuje przy tym bardzo stylowe instrumentarium (skrzypce, uilleann pipes, bouzuki, cittern, bodhran, flety, tin whistles, akordeon, mandolina, gitara akustyczna), poszerzając brzmienie o instrumenty perkusyjne, klawiszowe oraz gitarę basową.

Jest uznawany za jeden z najlepszych zespołów w Europie w gatunku muzyki celtyckiej. Koncertuje od Moskwy po Irlandię (m.in. Szwajcaria, Francja, Niemcy, Rumunia, Irlandia, Rosja). Na swym koncie ma również koncerty w Stanach Zjednoczonych, gdzie występował na osobiste zaproszenie Czesława Miłosza.

Swoje doświadczenie Carrantuohill zbierał podczas wielokrotnych wizyt w Irlandii. Zespół wydał osiemnaście płyt, współpracując z wieloma wybitnymi artystami, jak Anna M. Jopek, Stanisław Sojka, Paweł Kukiz, Tomasz Szukalski, Wojciech Karolak, Krzysztof Ścierański, Urszula Dudziak, Anna Dymna.

Carrantuohill jest laureatem Nagrody Muzycznej „Fryderyk” w kategorii etno/folk (2006). Jest zdobywcą Złotej i Platynowej Płyty. Częste wyjazdy do Irlandii są gwarancją, iż o kraju tym wiedzą... prawie wszystko.

„Nieoczekiwanie poczułem się jak w domu podczas spotkania z zespołem Carrantuohill, polskimi muzykami grającymi irlandzkiego jiga i reela w takim stylu i z takim szelmostwem, że nawet Irlandczycy nie zrobiliby tego lepiej”.

Seamus Heaney (irlandzki poeta i noblista)

SALAKE

Młodzieżowa, ale ciesząca się uznaniem na całym świecie, grupa taneczna założona w 1990 roku w Gliwicach. Zespół zdobył dwukrotnie tytuł mistrza świata w stepie na zawodach DanceWorldCup 2006 roku w Faro oraz 2010 roku na Sardynii, gdzie otrzymał również puchar mistrza mistrzów na uroczystej gali, mierząc swoje siły z ponad tysiącem uczestników z całego świata.

„W irlandzkim rytmie” tancerze prezentują mistrzowsko elementy tradycyjnego tańca, ale dodają do występu liczne ozdobniki pochodzące z innych dziedzin tanecznych, pokazując wielkie bogactwo artystycznych możliwości.

KONCERT

RECITAL JOANNY ALBRZYKOWSKIEJ-CLIFFORD z akompaniamentem Marcina Augustyna

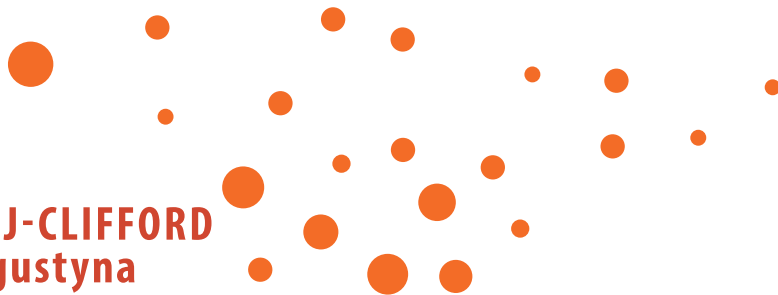
JOANNA ALBRZYKOWSKA-CLIFFORD – śpiewaczka operowa (sopran liryczny). Studia muzyczne rozpoczęła w 1983 roku w Akademii Muzycznej w Krakowie w klasie prof. I. Jasińskiej-Buszewicz, a ukończyła w 1988 roku w Tilburgu (Holandia). Podczas studiów w Holandii brała udział w wielu programach radiowych i telewizyjnych oraz nagrała jako solistka kilka płyt. Występowała w licznych recitalach i koncertach organizowanych dla Polonii w Belgii, Holandii, Niemczech, Francji i Szwajcarii.

Jej repertuar obejmuje opery, operetki, musicale oraz muzykę sakralną. Współpracowała z operami w Amsterdamie (1989–1992) i w Aachen (2001/2002) oraz w Meinigen k. Eisenach (2003/2004). Jej pedagogami byli światowej sławy artyści: Marie Cecile Moerdijk, Christine Deutekom i Bernard Kruyssen. Marina di Marco, Sabina Trosje, P. Tschaplik, W. Panwitz. Warsztat wokalny doskonaliła od 1989 u uczennicy Ady Sari, prof. Niny Stano w Düsseldorfie.

Brała udział w I Międzynarodowym Konkursie im. Stanisława Moniuszki w Warszawie (1992). Uczestniczyła w licznych kursach wokально-aktorskich i warsztatach wokalnych. Po powrocie do kraju kontynuowała działalność artystyczną oraz zajęła się pracą pedagogiczną. Śpiewała na Festiwalu im. Jana Kiepury w Krynicy (2001, 2002). Koncertowała, otwierając IX Polsko-Francuski Festiwal Kulturalny w Lambres lez Douai we Francji (2008).

Od roku 2008 współpracuje z Klubem Esperanto, z którym koncertowała zarówno w kraju, jak i za granicą (m.in. Dania, Litwa, Słowacja), a także z muzykami z Holandii, Niemiec i Francji. Bierze udział w licznych imprezach charytatywnych.

Oprócz działalności koncertowo-estradowej zajmuje się także pracą pedagogiczną.

MARCIN AUGUSTYN (ur. 1987 w Krakowie) jest absolwentem PSM I i II st. im. F. Chopina w Nowym Targu w klasach organów i fortepianu. W 2011 roku ukończył studia magisterskie w Akademii Muzycznej w Krakowie w klasie organów prof. dr. hab. Andrzeja Białki (dyplom z wyróżnieniem). Umiejętności w zakresie gry liturgicznej doskonalił w Międzyuczelnianym Instytucie Muzyki Kościelnej w Krakowie (2010–2012). W 2015 roku uzyskał stopień doktora sztuki, nadany przez Radę Wydziału Instrumentalnego Akademii Muzycznej im. K. Lipińskiego we Wrocławiu (praca doktorska poświęcona twórczości organowej Carla Philippa Emanuela Bacha).

Uczestniczył w mistrzowskich kursach wykonawstwa i interpretacji muzyki organowej, prowadzonych m.in. przez wirtuozów, takich jak Hayo Boerema, Guy Bovet, Peter van Dijk, Lorenzo Ghielmi, Andrew Henderson, Ines Maidre, Rudolf Meyer, David Titterington, Harald Vogel.

Prowadzi ożywioną działalność koncertową w kraju i za granicą (występował w Chorwacji, Francji, Holandii, Niemczech oraz na Białorusi, Słowacji i Ukrainie). Współpracuje z licznymi krajowymi i zagranicznymi chórami, orkiestrami, a także solistami. Kilkakrotnie brał udział w nagraniach CD, DVD i VHS. Od 2005 roku jest organistą w kościele św. Brata Alberta w Nowym Targu, od 2010 prowadzi klasę organów i improwizacji w PSM I i II st. w Nowym Targu, a od niedawna współpracuje także z SM I st. w Suchej Beskidzkiej. W ubiegłym roku ukazała się jego płyta CD zawierająca pierwsze polskie nagranie kompletu pięciu sonat organowych C. Ph. E. Bacha.

*Serdecznie dziękujemy Wszystkim,
którzy swoim działaniem i otwartym sercem
przyczynili się do organizacji 7. edycji
Festiwalu im. Ewy i Macieja Berbeków
Inspirowane górami...*

Leszek Dorula, Burmistrz Miasta Zakopane
Agnieszka Nowak Gąsienica, Zastępca Burmistrza Miasta Zakopane
Joanna Staszak, Naczelnik Wydziału Kultury

organizatorzy:

ZAKOPANE

ZAKOPANE^{PL}

zespół organizacyjny:

Agnieszka **NOWAK GASIENICA**, Zastępca Burmistrza Miasta Zakopane
Joanna **STASZAK** (koordynator projektu),
Beata **MAJCHER** (promocja), Agata **BALCEROWSKA-CAŁKA**,
Iwona **PAWŁOWSKA**, Magdalena **PABIS**,
Katarzyna **STACHOŃ-GROBLOWY**, Anna **KARPIEL-SEMBERECKA**

mecenas:

Wanda i Krzysztof
OLEKSOWICZ

partnerzy:

INSTYTUCJA KULTURY
WOJEWÓDZTWA
MAŁOPOLSKIEGO

ZAKOPANE
ZAKOPIAŃSKIE CENTRUM KULTURY

KINO SOKÓŁ
DIGITAL 3D THEATER

Sanktuarium pw.
Najświętszej Rodziny
w Zakopanem

fotografie: Adam Brzoza, Joanna Gałuszka, Marek Kalmus, Konsuela Madejska-Turska, I. Skąpski,
materiały prasowe, zbiory Muzeum Tatrzańskiego, archiwum rodzinne.

projekt graficzny: **YakYak**

redakcja: Iwona Pawłowska

